

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

DNR 2012-844-KAP

Policy

BESLUTSDATUM: 2012-12-06
BESLUT AV: Direktionen
ANSVARIG AVDELNING: Avdelningen för kapitalförvaltning (KAP)
FÖRVALTNINGSANSVARIG: Chefen för KAP
HANTERINGSKLASS: Ö P P E N

■ Investeringspolicy för kapitalförvaltningen 2013

1. Syfte

Avdelningen för kapitalförvaltning (KAP) ska bereda underlag för och lägga fram förslag till investeringspolicy. Syftet med investeringspolicyen är att fastställa de ramar inom vilka guld- och valutareserven ska förvaltas.

2. Tillämplighet

Denna policy omfattar hela guld- och valutareserven¹ samt de valutalån som upptagits från Riksgälden och som finansierar delar av reserven.

Investeringspolicyen är inte tillämplig på Riksbankens fordringar på eller skulder till Internationella valutafonden; inte heller på tillgångar som hanteras enligt vid var tid gällande "Regler för penning- och valutapolitiska transaktioner" eller "Regler vid implementering av penning- och valutapolitiska transaktioner".

3. Mål

Guld- och valutareserven ska förvaltas så att Riksbanken alltid kan uppfylla sina åtaganden. Med detta som utgångspunkt ska reserven även förvaltas så att dess avkastning maximeras på lång sikt samtidigt som risken i förvaltningen begränsas.

Målet är att valutareservens riskjusterade avkastning, mätt som Sharpekvot i lokal valuta, ska överstiga motsvarande avkastning på en referensportfölj som är sammansatt uteslutande av sådana värdepapper som Riksbanken skulle hålla för att kunna utföra sina uppdrag.

4. Guldrreserven

Guldrreservens storlek ska vara oförändrad, mätt i viktenheter (125,7 ton).

¹ Med begreppet guldrreserv avses Riksbankens innehav av fysiskt guld samt derivatinstrument med guld som underliggande tillgång. Med begreppet valutareserv avses Riksbankens banktillgodohavanden och räntebärande värdepapper i utländsk valuta, samt till dessa hörande upplupna intäkter, derivatinstrument och repor.

5. Valutareservens sammansättning

Minst 70 procent av valutareserven ska utgöras av obligationer i USD och EUR som är emitterade av en stat i statens egen valuta, eller av kassabehållning i USD och EUR deponerad hos centralbank eller BIS.

Dessa tillgångar ska uppfylla kravet på mycket god omsättningsbarhet enligt definitionen i direktionens regler för likviditetsrisk samt ha en modifierad duration som, för var och en av valutorna, ej överstiger 6,0.

5.1. Tillgångarnas fördelning över valutor

Tillgångarna i valutareserven ska vara denominerade i följande valutor:

	Valuta	Andel av valutareserven
(i)	USD	42–60%
(ii)	EUR	28–40%
(iii)	Övriga OECD-valutor utom SEK	0–10% per valuta

5.2. Tillgångarnas fördelning över emittenter och motparter

Utöver sådana obligationer och sådan kassabehållning som anges ovan, ska valutareserven utgöras av:

	Emittenter och motparter	Andel av valutareserven
(i)	Obligationer emitterade av stat i övriga tillåtna valutor, obligationer emitterade av statsgaranterade eller mellanstatliga organisationer samt övrig kassabehållning	0–30%
(ii)	Obligationer emitterade av lokala eller regionala myndigheter	0–10%
(iii)	US-agencies	0–10%

6. Valutalånens sammansättning

Valutalån får endast upptas i valutorna USD och EUR.

Valutalån ska refinansieras vid förfall. Det totala värdet på valutalånen får inte överstiga motsvarande 200 miljarder SEK vid tidpunkten för en refinansiering. Valutalån får inte upptas med längre löptid än 5,5 år.

7. Valutaexponering

Riksbankens nettotillgångar i utländsk valuta utgörs av valutareserven minskat med de valutalån som finansierar reserven. Nettotillgångarnas valutaexponering beräknas som valutareservens valutaexponering minskat med lånens valutaexponering.

För att begränsa valutarisken får högst 15 procent av värdet på nettotillgångarna omvandlas från att vara exponerat mot förändringar i värdet på USD eller EUR till att vara exponerat mot förändringar i värdet på övriga OECD valutor utom SEK.

Valutaexponeringen mot en enskild OECD valuta, förutom USD och EUR, får högst uppgå till 15 procent av värdet på nettotillgångarna i utländsk valuta.

8. Räntekänslighet

Riksbankens nettotillgångar i utländsk valuta utgörs av valutareserven minskat med de valutalån som finansierar reserven. Nettotillgångarnas räntekänslighet, mätt som modifierad duration, beräknas som valutareservens räntekänslighet minskat med lånens räntekänslighet i förhållande till nettotillgångarnas storlek.

För att begränsa ränterisken ska nettotillgångarnas räntekänslighet, mätt som modifierad duration, hållas inom intervallet 2,0 till 6,0.

9. Referensportfölj

Referensportföljen ska bestå av 60 procent amerikanska och 40 procent tyska statsobligationer vars räntekänslighet, mätt som modifierad duration, är 4,0.

10. Ikraftträdande

Denna policy träder ikraft den 1 januari 2013.